

Threads Crossing the Warp

MODULUL 15

**Colecție de cărți/ Muzee, Asociații/ Organizații și Acționari din țările partenere și
la nivel internațional**

Erasmus+

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Partners

ΧΑΡΟΚΟΠΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
HAROKOPIO UNIVERSITY

Țesutul de-a lungul secolelor – Transferul cunoștințelor despre meșteșug

Țesutul este unul dintre cele mai vechi meșteșuguri de pe pământ, cunoscut încă din Antichitate. Începând cu cele mai simple procesări de piei de animale și fibre vegetale, pentru a supraviețui frigului și pentru a locui într-un adăpost cât de cât confortabil, omul a trebuit să creeze materiale elaborate pentru veșminte și pentru decorarea spațiului privat. Cunoștințele au fost transferate de la o generație la alta și pe măsură ce omul a devenit mai ingenios și mai priceput, meșteșugul a evoluat.

De-a lungul secolelor în societăți organizate, secretele țesutului au fost transferate de la mamă la fiică, fiindcă se considera ca fiind o datorie și o responsabilitate feminină în cadrul gospodăriei. Mai apoi, tehnicile s-au dezvoltat mai mult, apar ateliere specializate ce au înflorit și care cu ajutorul tehnologiei s-au transformat în fabrici. Importanța artei țesutului a fost, după câte se pare, foarte mare în timpul acestor secole; o mare parte a populației active a unei țări era angrenată în industria textilă iar meșteșugul avea o mare importanță comercială.

Țesutul de-a lungul secolelor – Transferul cunoștințelor despre meșteșug (2)

În ultimul timp, interesul pentru arta populară, și țesut în special, a crescut. Oamenii au realizat că unicitatea obiectelor țesute la războiul de țesut din gospodărie nu poate fi obținută cu ușurință de produsele standardizate ale comerțului. Persoanele cu bani caută, de cele mai multe ori, obiecte artizanale originale, de bună calitate.

Dar ceea ce este mai important este moștenirea culturală transmisă prin arta populară tradițională.

Țesutul dezvăluie inspirația, sentimentele și emoțiile oamenilor, modelate în funcție de tradițiile, obiceiurile și credințele societății. De asemenea, reflectă estetica ce a supraviețuit și oglindește condițiile socio-economice ale fiecărei regiuni în anumite epoci. Țesutul cuprinde identitatea culturală a oamenilor și constituie o parte valoroasă și integrantă a patrimoniului intangibil al fiecărei țări. Și astfel, acesta trebuie salvat; studiat, analizat, înregistrat, expus. Acesta trebuie conservat pentru generațiile viitoare și dezvoltat, pentru a-i inspira pe noi meșteri în activitățile artistice și pentru a însufleții noile creații din fire.

Țesutul de-a lungul secolelor – Transferul cunoștințelor despre meșteșug ⁽³⁾

În acest context, oamenii și organizațiile s-au opus declinului folosirii războiului de țesut tradițional de la sat în favoarea marilor industrii textile. Nu doar cei implicați direct în această meserie, dar și membri ai elitei culturale au devenit activi, încercând să salveze arta tradițională. La fel a procedat și statul, institutele locale sau internaționale și corporațiile.

Toți încearcă să revitalizeze arta țesutului și evidențiază operele de artă create până acum, în același timp dezvoltând noi oportunități de afaceri. Acestea sunt:

- ▶ **Instituții, asociații și organizații**, fie locale, conduse de personalități importante ale culturii, fie internaționale. Acestea, nu doar informează, dar creează și laboratoare, inițiază formări și elaborează planuri de activitate pentru a crește gradul de conștientizare și implicare.
- ▶ **Muzee**, care își îmbogățesc colecțiile și se străduiesc să atragă atenția publicului către valorile conferite de meșteșugurile tradiționale. Acestea încearcă, de asemenea, să dezvolte interesul oamenilor și participarea la evenimente.
- ▶ **Informațiile** circulă prin mijloace tipărite și digitale. Secretele țesutului și mostre ale operelor de artă sunt disponibile din abundență.

A. Instituții, Asociații, Organizații

El mai important exemplu al unei agenții internaționale, specializată este cel al **UNESCO** (Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură), fondată în 1945 ce numără 193 state membre și 11 asociații membre. Obiectivul acesteia este promovarea păcii mondiale și a securității prin colaborare în educație, știință și cultură. Cu privire la cultură, totul se bazează pe credința că patrimoniul este o sursă de viață și inspirație de neînlocuit, constituind o sursă de identitate și coeziune pentru comunități.

UNESCO a adoptat o abordare pe trei planuri; este vârful de lance al acțiunilor de susținere a culturii și dezvoltării la nivel mondial, încearcă să stabilească politici clare în cadrul comunităților internaționale și sprijină guvernele și decidenții locali să salveze patrimoniul și încurajează pluralismul cultural.

UNESCO a elaborat o gamă largă de publicații, periodice, broșuri, informații, kit-uri, cărți, manuale, rapoarte și p hartă a siturilor de patrimoniu mondial.

<https://en.unesco.org>

A. Instituții, Asociații, Organizații (2)

Un proiect de pionierat a fost cel al misiunii „**Penelope Gandhi**”, lansat acum 20 ani de „Universitatea Munților” o organizație non-profit a Universității din Creta. Obiectivul acesteia este de a salva țesutul de la uitare și să reînsuflească tehnicile tradiționale de țesut. Inițiativa a fost bine primită de oameni, care și-au dorit să se reîntoarcă la meșteșugurile artizanale, să fie mândri de creațiile personale și de conexiunea personală cu tradiția și să experimenteze ideea de a face parte dintr-o comunitate prin creații comune.

Vechii țesători au revenit la războaiele manuale și îi învață pe nou-veniți. Echipa a înregistrat bogăția țesutului, a creat facultăți, a dezvoltat economii mici și noi forme de producție de industrie casnică, a produs și procesat inul, lâna și mătasea și a comercializat textile ce reprezintă perioada minoică, recunoscute internațional. Având în vedere criza, proiectul le oferă oamenilor o modalitate de evadare și posibilitatea de a reveni la producția și economia locală.

Misiunea este denumită după Penelopa, țesătoare și regină homerică, ce continua să țeară și să deșire așteptând întoarcerea lui Odiseu, și după Mahatma Gandhi, care promova ideea independenței Indiei prin producția casnică de textile.

Proiectul continuă organizarea de evenimente tematice și expoziții interactive în toată Grecia. De asemenea, ajunge la copiii de școală, reușind să încorporeze țesutul în programa școlară pentru învățământul gimnazial și primar, fiind o materie opțională.

www.panoreon.gr/en/gandhi/identity; <http://www.panoreon.gr/en/article-penelope-gandhi/pg-amh-gr.html>

A. Instituții, Asociații, Organizații (3)

La nivel, atât local cât și internațional, numeroase organizații, asociații, bresle și rețele își doresc să aducă împreună țesători profesioniști și amatori, persoane care tricotează și țes, și alți artiști. Liste pentru fiecare țară sunt disponibile pentru admiratori pentru a obține sfaturi și pentru a se înscrie la cursuri și evenimente. Prin intermediul internetului, putem descoperi un număr mare de grupuri și asociații care practică acest meșteșug, oferind îndrumare și sfaturi online și care organizează tutoriale și ateliere de creație.

Un exemplu de asociație greacă dedicată țesutului, este Ilakatie, cu sediul în Atena. Există, de asemenea, centre ce oferă seminarii de formare cognitive specializate, precum KalliPratto, Atelierul de Artă Contemporană To Spirto și Notios, Spațiu de Artă și Activități, precum și Centrele de Abilitare a Competențelor pentru persoane cu nevoi speciale, precum Margarita și Theotokos. Majoritatea asociațiilor de țesători și a centrelor de formare funcționează sub egida Primăriilor sau a Bisericii.

<https://www.facebook.com/Ηλακάτεια-Σύλλογος-Ελληνικής-Υφαντικής-Τέχνης>

www.kallipratto.gr

<https://www.tospirto.com>

www.notios.gr

<https://margaritafoundation.net>

www.theotokos.gr

A. Instituții, Asociații, Organizații

Un exemplu de instituție greacă ce ajută la conservarea și la accesibilizarea meșteșugurilor tradiționale este Fundația culturală a Piraeus Bank.

În contextul promovării patrimoniul cultural național și al sprijinirii comunităților locale, Fundația deține, între altele, un *Muzeu al Mătăsii* în Soufli. Toate etapele sericulturii pre-industriale și ale țesutului cu mătase sunt prezentate aici – mai exact, toarcerea/ răsucirea firului din cocon, colorarea și țeserea cu mătase. De asemenea, sunt expuse costume unicate și accesorii ale costumelor locale, precum și costume chinezești de operă impresionante.

Muzeul Mătăsii organizează expoziții periodice, activități culturale, precum și programe educaționale pentru copii de școală primară și gimnazială.

Fundația deține o Arhivă și Bibliotecă Istorică, în timp ce desfășoară activități de cercetare, activități editoriale, programe educaționale, evenimente culturale și științifice.

<https://www.piop.gr>

B. Muzeele

Prin definiție, muzeele dețin un rol cheie în colectarea, menținerea, studierea, interpretarea și în accesibilizarea către public a obiectelor, mostrelor și documentelor ce constituie dovezi artistice, științifice și istorice. Dar, pe lângă îmbogățirea colecțiilor proprii, acestea încearcă să atragă atenția oamenilor și să evidențieze valorile conferite de colecțiile lor. Din acest motiv, acestea organizează ateliere, inițiază sesiuni de formare și elaborează planuri de activități pentru a obține conștientizare și implicare din partea comunităților, a publicului larg.

Un muzeu de importanță particulară pentru arta populară tradițională este **Muzeul de cultură greacă modernă**, înființat în 1918. Scopul acestuia este de a expune colecțiile, nu doar pe considerente estetice dar și ca reflecții ale vieții sociale, economice și ideologice din Grecia în anumite perioade de timp. Astfel, obiectele sunt analizate într-un context istoric, cu accent pe condițiile de viață și aspirațiile persoanelor care le-au creat.

Colecțiile acestuia de textile țesute și alte meșteșuguri artizanale de artă populară acoperă, geografic, toată Grecia. Muzeul deține, de asemenea, o bibliotecă, arhive fotografice și multimedia, desfășoară activități de cercetare și editoriale, și organizează programe educaționale, ateliere și activități pentru persoane de toate vârstele.

<http://www.mnep.gr>

B. Muzeele (2)

Un alt muzeu etnografic important este **Fundația de Folclor Peloponez**, creată acum 47 ani, având o colecție de aproximativ 50.000 artefacte legate de cultura modernă, între care un număr mare de costume. Aceasta găzduiește o expoziție despre producția și procesarea diferitelor tipuri de fibre naturale, despre colorarea ațelor, despre pregătirea fâșiilor textile și o varietate de războaie de țesut manuale, o expoziție de mori, despre cusut, brodat, croșetat, dantele și imprimeuri, precum și, despre pregătirea nunții și a zestreii, toate acestea acoperind perioada 1835-1945.

Fundația întreprinde acțiuni de cercetare și editoriale, organizează și seminarii și activități legate de acest domeniu.

Țesutul ocupă un loc important și **în Muzeul de Artă Populară Metsovo**, ce funcționează din anul 1955. Sediul, este într-un vechi conac aristocratic local, în care sunt expuse obiecte de valoare ale familiei și colecții vaste în spațiul lor natural, cu filosofia unui „muzeu deschis”. Printre obiectele de importanță națională, găsim arme și săbii din timpul Revoluției din 1821, o mare varietate de veșminte, șei decorate cu aur, războaie de țesut și textile elaborate.

<https://pli.gr> metsovomuseum.gr/folk-art-museum

B. Muzeele (3)

Muzeul Istoriei Portului Grecesc a început să funcționeze din anul 1988 și deține costume colectate încă din 1911. A fost creat de un grup de femei din Grecia, urmașe ale mișcării romantice „înapoi la rădăcini”.

Scopul acestuia este colectarea, păstrarea, studierea și promovarea istoriei portului local din Grecia. Este un muzeu tematic cu 25.000 obiecte, în special costume locale autentice și bijuterii din regiunea istorică a Greciei (sfârșitul secolului al XIX-lea – începutul secolului al XX-lea), copii de haine minoice, arhaice și Bizantine, precum și 23 păpuși de porțelan îmbrăcate în costume tradiționale.

Un alt muzeu cu o colecție importantă este **Muzeul Etnografic al Traciei**. Acesta deține 5.000 de bunuri culturale, materiale fotografice, arhivistice, documente și 3.700 de cărți, dintre acestea doar un număr de 500 obiecte sunt expuse. Printre temele abordate se numără țesutul și veșmintelor locale, deoarece producția textilă a jucat un rol important în viața culturală și economică a zonei între secolele al XVIII-lea și al XX-lea. Este notabil faptul că procesarea lânii în această regiune este în continuare o activitate care se desfășoară în gospodărie.

Scopul muzeului este de a analiza în profunzime cum viața modernă este legată de cea tradițională. De asemenea, desfășoară activități de cercetare și editoriale, seminarii, programe educaționale și ateliere.

http://odysseus.culture.gr/h/1/gh151.jsp?obj_id=3380 <https://emthrace.org>

C. Cărți, Literatură

Mijloacele tipărite și digitale există din abundență, relatând fondul istoric al artei, analizând evoluția economică și datele statistice ale industriei textile, dezvăluind secretele țesutului și prezentând dovezi ale operelor de artă create.

În cele ce urmează, prezentăm cărți grecești reprezentative, folosite în cadrul proiectului:

- Andrioti – Bourcha, K., 2010. *Tsesmes. Cultura și viața de zi cu zi. Obiecte din gospodărie, meșteșuguri și experiențele casnice ale refugiaților din Tsesmes (Fountain) Asia Mică*. Atenas: Centru de studiu și Promovare a culturii din Asia Mică.
- Centru de planificare și cercetare economică (KEPE), 1989. *Întreprinderi producătoare mici și mijlocii*. Atena.
- Chatzimichali, A., 1957. *Sarakatsani*. Atena: self-published.
- Chatzimichali, A., 1927. *Sarakatsani. Teme decorative în arta broderii*. Atena: Nea Estia.
- Institutul de Cercetare Economică și Industrială (IOBE), 1990. *Integrarea Europeană și Industria textilă*. Atena.

C. Cărți, Literatură⁽²⁾

- Georgopoulos, D., 1999. Arta Populară Greacă. Arhitectură - Țesut. Atena: autopublicată.
- Gikas, G., 1985. Viața și arta populației *Sarakatsani* și muzeul acestora în Serres. Atena: Organizația elenă a întreprinderilor și meșteșugurilor mici și mijlocii.
- Katsou, G., Ch. & Ioannou, Chr., 1986. Grant Thornton. 2013. Companiile grecești și efectele crizei economice în industrie. Prezentare financiară a perioadei 2008-2012. Atena: autopublicată.
- *Probleme de planificare. Explorarea posibilităților de dezvoltare. Industria textilă, de modă. Atena: Centrul de planificare și cercetare economică.*
- Kyriakidou – Nestoros, A., 1965. Textile din Macedonia și Tracia. Atena: Organizația națională a meșteșugurilor grecești.
- Papadaki, E., 1965. Informații și Modele de pe Textile țesute și brodate. Tesalonic: Primărie.

C. Cărți, Literatură (3)

- Rokou, V., 1989. Industria Casnică Textilă. *Metsovo secolul al XVIII-lea – al 20-lea*. Ioannina: Universitatea Ioannina.
- Staikou, G. Pantazi, 1984. Meșteșuguri tradiționale – Industriile Casnice textile în Provincia *Olympia*. Athens: Asociația Culturală de tineret Andritsaina.
- Van Steen, C. & Lykiardopoulos, E., 2006. Cu urzeală și băteală. Textilele și portul popular din *Metsovo*. Athens: Kapon Editions.
- Wace, A. & Thompson, M., 2009. Nomazii din Balcani. Descrierea vieții și obiceiurilor Valahilor din Nordul Munților Pindus. Thessaloniki: Kyriakidis Bros.
- Tsambasis, P., 1941. Industria Casnică Textilă. Atena: self-published.
- Tzahili, I., 1997. Țesutul și Țesătorii din perioada preistorică a Mării Egee 2000-1000 î. En. Creta: Publicațiile Universitare din Creta.

A. Instituții, Asociații, Organizații din Albania

Așa cum este prezentat mai sus, **UNESCO** este una dintre cele mai importante instituții pentru promovarea păcii și a securității mondiale prin cooperare internațională în educație, știință și cultură. Cu privire la ultimul aspect, menționăm că acesta se bazează pe credința că patrimoniul este un izvor de neînlocuit de viață și inspirație, constituind o sursă de identitate și coeziune pentru comunități.

<https://en.unesco.org/>

Ministerul Culturii, derulează programe și activități de sprijin la nivel național și internațional pentru a identifica și dezvolta direcții culturale, artistice și literare în țară, precum și pentru a include și confrunța cele mai bune valori naționale cu cele regionale, atât moștenite cât și contemporane. În plus, a întocmit politici de protejare și promovare a patrimoniului cultural, material și spiritual. Creează spațiile necesare, legale și de sprijin, pentru păstrarea și îmbogățirea culturii scrise, pentru creativitatea artistică în general precum și pentru promovarea realizărilor culturii albaneze și pentru a crește competitivitatea produselor culturale albaneze peste granițe.

<https://kultura.gov.al/>

A. Instituții, Asociații, Organizații din Albania

Institutul Național pentru Patrimoniul Cultural, a fost creat prin contopirea a două instituții aflate în subordinea Ministerului Culturii, respectiv a Institutului pentru Monumente Culturale „Gani Strazimiri” și a Agenției de Servicii Arheologice.

Institutul desfășoară activități în domeniul patrimoniului cultural material pentru a-l descoperi, studia, conserva, restaura, promova, publica.

<http://iktk.gov.al>

Direcții Regionale de Patrimoniu cultural trasează și pregătesc evaluări preliminare și cuprinzătoare pentru declararea interesului cultural și pentru oferirea unui stat protejat; efectuează verificări sistematice cu privire la starea bunurilor culturale din teritoriul pe care îl administrează, precum și pe baza cererilor depuse; efectuează verificări și iau măsuri, respectând legea, în cazul unor situații de urgență, atunci când starea unui bun cultural este periclitată.

<https://www.globgov.com/AL/Tirana/102049624695349/Drejtoria-Rajonale-e-Trash%C3%ABgimis%C3%AB-Kulturore-Tiran%C3%AB>

A. Instituții, Asociații, Organizații din Albania

Fundația Martin și Mirash Ivanaj din New York, S.U.A. și **Institutul Fundației M. & M. Ivanaj din Tirana, Albania**, sunt fundații asociate ce împărtășesc aceeași misiune. Misiunea acestora este promovarea și dezvoltarea interesului publicului albanez pentru cultură și educație, atât în țară cât și în afara acesteia; încurajează diseminarea cunoștințelor tradițiilor intelectuale, juridice și științifice albaneze; încurajează ideile creative ale tinerilor antreprenori în cadrul unor proiecte și eventuale parteneriate; încurajează educarea populației albaneze prin documentarea istoriei și propagarea cunoștințelor pentru dezvoltarea Albaniei în lumea liberă.

<https://ivanaj-foundations.org/ivanaj-foundations/>

B. Muzeu

Muzeul Național de Istorie dorește promovarea înțelegerii și aprecierii istoriei albaneze de către publicul local, național și internațional și să încurajeze dialogul între cetățeni despre trecutul, prezentul și viitorul Albaniei. Pentru acest scop, muzeul obține, conservă și studiază, dovezi materiale și imateriale ale patrimoniului istoric și cultural al Albaniei, pe care îl comunică și prezintă mai apoi într-un mediu ce promovează educația și divertismentul.

Pavilionul etnocultural al Muzeului Național de Istorie prezintă portul popular albanez din diferite regiuni ale țării. Acestea datează din secolele al XIX-lea și al XX-lea. Acestea provin din toate regiunile: port popular din Tirana, Zadrime, Korça, Gjirokastra, Kukës, Labëria, etc. Această colecție este îmbogățită cu 32 costume Arbëresh ale albanezilor din Italia. Pavilionul a fost construit în 2005 și conține 250 obiecte.

<https://tirana.al/pika-interesi/muzeu-historik-kombetar>

Muzeul Național de Arheologie este localizat în Piața Maica Tereza din Tirana. Este primul muzeu creat după cel de al II-lea Război Mondial. S-a deschis la 1 Noiembrie 1948 ca un Muzeu Arheologic – Etnografic continuând pe acest profil până în 1976, atunci când departamentul etnografic a fost separat, devenind astfel un muzeu cu profil arheologic. Muzeul de Arheologie prezintă cercetări și descoperiri arheologice de pe teritoriul Albaniei. Localizat în aceeași clădire cu Institutul de Arheologie și cu Academia de Științe din Tirana, muzeul prezintă obiecte arheologice valoroase de la începutul Evului Mediu. Este considerat ca fiind muzeul-mamă pentru celelalte muzee de acest tip din țară, inclusiv pentru Muzeul din Durres. Biblioteca acestuia conține 7200 volume.

<http://www.visit-tirana.com/sq/cfare-te-besh/muzeume-ne-tirane/38/muzeu--arkeologjik-kombetar>

B. Muzeu

Muzeul etnografic din Berat deține o bogată colecție de 1300 obiecte, fiind o dovadă importantă a culturii interesantă și bogată, a regiunii Berat.

La primul nivel, o alee improvizată a bazarului medieval, prezintă prin obiectele expuse, cele mai reprezentative și răspândite meșteșuguri din regiune: broderii, bijuterii, obiecte din cupru și obiecte vestimentare și ornamentale care vorbesc despre standardul aristocratic al vieții clasei sociale mijlocii și superioare. În partea deschisă a verandei sunt prezentate meșteșugurile practicate în gospodărie pentru nevoile familiei. Veranda este conectată, în mod natural, de fântână și curte, acolo unde sunt expuse obiecte ceramice și din piatră. La etaj, camerele apartamentului prezintă stilul de viață, organizarea, tradițiile și obiceiurile unei familii de bogați la sfârșitul Evului Mediu.

În acest muzeu putem găsi bazarul medieval Hayati, Garret. Camera de lucru reprezenta mediul folosit de femei pentru lucru și reședință în timp ce fetele își pregăteau zestrea. Aici sunt expuse războaiele de țesut și obiectele de lucru folosite la țeserea textilelor din lână, bumbac, mătase, broderie, etc. În plus putem găsi o colecție bogată de rochii și accesorii folosite pentru acele rochii, etc.

<https://muzeumet-berat.al/muzeu-etnografik/>

B. Muzeu

Muzeul Național Etnografic din Kruja. Prin expozițiile pavilionare și prin cea în aer liber, muzeul prezintă în totalitate tradiția meșteșugurilor din regiunea Kruja și din toată Albania, și stilul de viață al oamenilor de acum 300 ani. Autenticitatea obiectelor acestui muzeu, precum obiectele de ceramică, lemn, piatră, fier, bumbac, lână și diferitele broderii fac din acest muzeu una dintre cele mai importante instituții pentru promovarea valorilor patrimoniului național. Vechimea acestor obiecte variază între 60-70 ani și 500 ani.

<http://cultureticketsalbania.al/tour-item/muzeu-kombetar-etnografik-ne-kruje/>

Muzeul Etnografic din Elbasan. Primul etaj a fost folosit ca depozit pentru produsele agricole și rezervele de hrană ale familiei. Al doilea etaj este folosit pentru locuit și este format dintr-un coridor, camera de lucru a fetei și camera unei mirese. Ceea ce iese în evidență este originalitatea fiecărui element din apartament. Cultura etnografică a acestei zone este reflectată în lucrările fierarilor, croitorilor, armurierilor, bijutierilor, ȇibukȇinȇj, samarȇins chiar și a morarilor ce lucrau în vechile uleiniȇte. În aceastȃ clȃdire se gȃsesc 800 de obiecte rare.

<https://www.iett.al/muzeu-etnografik-i-elbasanit/>

B. Muzee

Muzeul Etnografic din Vlora. Primul etaj al muzeului include trei săli separate de expoziție, pentru obiectele din hambar, pentru metal și pentru bunurile culturale folosite la pescuit. Majoritatea acestor piese datează de acum 100 ani. Deși simple, ele reușesc cu succes să prezinte stilul de viață din regiunea Vlora, de-a lungul anilor. Aici, veți găsi obiecte precum veșmintele păstorilor, dybek (un obiect tradițional folosit pentru baterea laptelui) și alt instrumentar pentru lactate, diferite prese de măline, etc. Cel de al doilea nivel este dedicat camerelor de bărbați și femei, separate, precum și camera de lucru la războiul de țesut. Camera femeilor prezintă numeroase costume bogat decorate, unele dintre ele de peste 100 ani. Veți putea să vedeți diferența de vârstă în evoluția stilului și a motivelor brodate pe acestea.

<https://www.intoalbania.com/attraction/the-ethnographic-museum-of-vlora-a-historical-mirror-of-the-citys-lifestyle/>

B. Muzee

Muzeul Etnografic Durresi este împărțit în 5 săli. În prima cameră este prezentată tradiția. Scopul acesteia este de a promova valorile etnografice ale zonei. Sunt expuse tradiția lucrului la războiului de țesut, lucrul cu bumbac și materiale de mătase. Acest meșteșug casnic a fost foarte răspândit în zonele rurale din jurul orașului Durresi. Sunt expuse, de asemenea, obiecte vestimentare atât pentru femei cât și pentru bărbați. Toate costumele sunt țesute cu fir de aur și sîdef, fiecare fiind unic și impresionant.

În a doua sală se prezintă tradiția meșteșugului broderii în anii 1918-192. Sunt și lucrări executate între anii 1930-1935 colecționate în casa Durresi, având diverse motive. Alte obiecte remarcabile în acest muzeu, sunt lucrările în cupru, care pe lângă valoarea istorică sunt importante și pentru întrebuințările zilnice.

<https://www.durres.gov.al/bashkia/institucionet-e-varesise/522-muzeu-etnografik-i-durresit>

C. Cărți, Literatură

Mai jos, este o listă cu cărți legate de subiectul acestui proiect. Unele dintre acestea aparțin literaturi de specialitate albaneze iar altele sunt cărți străine traduse în limba albaneză.

- Baholli, T., Shalësi, A., Çabiri, L. & Naçi, N. (1988). „Tjerrja e pambikut: për shkollat e mesme profesionale: tekstil-trikotazh/Toarcerea bumbacului: pentru școli profesionale: tricotarea textilelor”. Publicată de SHBLSH.
<https://www.bksh.al/search/&publisher=SHBLSH>
- Bihiku, I. (1976). „Arti popullor shqiptar : punime me grep e me gjilpërë/Arta populare albaneze: croșetat și cusut cu acul”. Institutul de Istorie (RPSH Academia de Științe). Sectorul Etnografic.
- (1977). „Arti popullor Shqiptar: punime leshi ne vegje/Arta populare albaneze: lucrări de lână la războiul de țesut”. Institutul de Istorie (RPSH Academia de Științe). Sectorul Etnografic.
- Golemi, L., Dimoshi, R., Ktona, M. & Naçi, N. (1995). „Njohuri tekstili: për shkollat e mesme profesionale: konfeksione/Cunoștințe de textile: pentru liceele profesionale: confecții”. Publicat de SHBLSH. Pg. 135.
<https://www.bksh.al/search/&publisher=SHBLSH>
- Gjergji, A. (1988). „Veshjet shqiptare në shekuj: origjina, tipologjia, zhvillimi/Îmbrăcămintea albaneză de-a lungul secolelor: origine, tipologie, dezvoltare”, Academia de Științe din Tirana, Institutul de Cultură Tradițională.

C. Cărți, Literatură

- Mile, Ligor K. (2001). „Zejtaria fshatare shqiptare gjatë Rilindjes Kombëtare: monografi/Meştesuguri tërëneşti albaneze në
timpul Renastërri Naçionale: monografie”. Publicat de Marin Barleti
<https://www.bksh.al/search/&publisher=Marin%20Barleti>
- Nini, S. (2017). „Veshjet popullore të para në këndvështrimin e teknologjisë së punimit dhe vlerave estetike : disert. për
marrjen e gradës shkencore "Doktor“/ „Primele costume populare din punctul de vedere al tehnologjies de lucru şi al
valorilor estetice: disertaţie, pentru obţinerea titlului ştiinţific de Doctor. Universitatea din Tirana, Facultatea de Istorie şi
Filozofie. https://alis.urt.al/cgi-bin/alis/opac-detail.pl?biblionumber=452782&query_desc=an%3A%2238467%22
- Xherro, K. & Kuka, D. (1994). „Teknologjia e tezgjahut/Tehnologia rãzboiului de țesut”. Publicat de SHBLU. V. 1. Pg. 315.
<https://www.bksh.al/search/&publisher=SHBLU>
- Useini, R. (2011). „Zejtaria e kësulave dhe artarisë - ballfaqimi me modernizimin/ Hat and artery craft- Confrontare cu
modernizarea”. Papers from the scientific activity Week of Albanology (14-18 November 2011). Albanology:
Albanological Institute of Prishtina, Vol. 1: Nr. 2, 2012, pp.455-462

C. Cărți, Literatură

- Meçani, O. (2013). „Stil dhe traditë: [veshjet tradicionale shqiptare, fotografi]/ Stil și tradiție: [costume albaneze tradiționale, fotografii]” Mapo: daily newspaper political, economic, topical, social and ~ cultural, Nr. 716, October 13, 2012, p.15.
- Peçi, A. (2002). „Kostumet arbëreshe ritregojnë historinë në Muzeun Kombëtar/ Costumele Arbëresh repovestesc în Muzeul Național” (O expoziție de costume tradiționale din Arbëresh a fost vernisată la Muzeul național). Shekulli newspaper, 1 October 2002, pg. 18
- Onuzi, A. (2012). „Dukuri etnokulturore në veshjet tradicionale të Shestanit (Krajë)/Fenomenul etno-cultural în tradiția costumelor tradiționale din Shestan (Krajë)”. Kultura popullore magazine, literary property of the Institute of Popular Culture, at the Academy of Sciences of RPSSH, Nr. 1 - 2, 2012, pp.25 - 32.
- Onuzi, A. (2011). „Veshjet tradicionale të qytetit të Shkodrës: shek. i XIX e fillimi i shek. XX/ Costume tradiționale urbane din Shkkodra”. Art & heritage, Nr. 3, December 2011, pp.164-167.
- Onuzi, A. (2011). „Veshjet tradicionale të Gjirokastrës/Costume tradiționale din Gjirokastra”. Art & heritage, Nr. 2, July 2011, pp.64 - 67.